

Fjor, villig til at tage op til Undersøgelse og Overvejelse. Men for at forebygge Misforstaaelse af Forslaget henstiller jeg til den ærede Ordfører, om det ikke var Finansudvalgets Mening at tage sit Forslag tilbage, idet jeg opfatter det saaledes, at det kun er stillet for at give mig og mulig andre Lejlighed til at udtale os om Sagens subsidiære Side og ikke for at opvække Forhaabninger hos Limfjords-Byerne eller andre Byer om, at Staten nu vilde gaa ind paa at betale for Opmudring eller rettere for Vedligeholdelsen af Løbene ind til de enkelte Byer, thi Staten har jo betalt for den første Opmudring; det, der her er Tale om, er jo Vedligeholdelsen i Fremtiden. Jeg lovede i Fjor, at de paagældende kunde faa Adgang til at benytte Statens Opmudringsmateriel, for saa vidt det haves til Raadighed, for en meget moderat Betaling. Dertil sige Limfjords-Byerne: Det er godt nok, men det Materiel, der ligger nærmest for Haanden heroppe, det, der er stationeret ved Løgstør eller ude i Løbene i den østre Del af Limfjorden, er for svagt, det egner sig ikke til det Arbejde, og desuden er det stærkt optaget. Ja, det tror jeg ogsaa er rigtigt, og jeg er derfor klar over, at skulle Byernes Ønsker imødekommes, maa det ske gennem Materiel fra Vandbygningsvæsenet andetsteds fra. I saa Henseende vil der navnlig blive Spørgsmaal om „Sandormen“ og „Sandsugeren“. Arbejdet er nemlig af saa forskellig Natur, at Kravene egentlig kun kunne imødekommes, naar begge Skibe kunne undværes til Arbejdet i Limfjorden. „Sandsugeren“ er saa stærk i sin Sug, at kommer den alt for nær til Bolværkerne, ville de tage Skade. Derimod er „Sandormen“ for svag til at gøre Arbejdet i selve Indløbene. De bør derfor samvirke. Men de Herrer ville kunne forstaa, at skulle vi anvende begge Skibene i Limfjorden, ville de øvrige Dele af Landet med Grund kunne beklage sig over, at Limfjorden bliver for meget begunstiget. Dertil kommer, at Vandbygningsvæsenet til Udførelsen af de Arbejder, det selv paa Statens Vegne efter Bevilling paa Finansloven skal udføre, i høj Grad have Brug for begge Skibene. Nu er Stillingen, saa vidt jeg kan overse den, for den kommende Sommer den, at „Sandormen“ vanskelig kan undværes til det Brug, her er Tale om, i alt Fald ikke før et godt Stykke hen paa Sommeren, saalænge den nemlig er ene om hele Arbejdet udenfor Ringkøbing Fjord, inde i hvilken „Sandsugeren“ foruden „Nymindegab“ for Øje-

blikket ligger. Imidlertid er det Vandbygningsdirektørens Haab, at „Sandsugeren“, som jo Ringkøbing Fjord ifølge Forudsætningerne for den Bevilling, der i sin Tid blev given til dens Anskaffelse, unægtelig har 1ste Prioritet paa at faa overladt, vil kunne blive færdig med det Arbejde, den skal hjælpe „Nymindegab“ med at foretage i Ringkøbing Fjord, i Løbet af den kommende Sommer, hvor hurtig kan man endnu ikke sige noget bestemt om. Men naar den altsaa hen paa Sommeren kan slippe ud af Ringkøbing Fjord, og vi saa have baade „Sandsugeren“ og „Sandormen“ til Raadighed til det øvrige Land, mener man, at de ogsaa ville kunne overkomme at komme op til Limfjorden uden Forfordeling af andre Egne i Landet. Og slaar det til, vil der altsaa være Haab om, at de allerede i den kommende Sæson, om jeg maa kalde det saa, for det er jo ikke hele Aaret rundt, at disse Arbejder kunne udføres paa Grund af Vejr, Vind og Isgang, ville kunne komme til Nytte oppe i Limfjorden. Skulde det senere vise sig, at man ikke med det Materiel, man har i „Sandormen“ og „Sandsugeren“, kan overkomme de Krav, som de paagældende vel ikke have en juridisk Ret til at faa opfyldte, men dog den Udsigt til, som ligger i det Tilsagn, der er givet fra Ministerens Side, vil der kunne opstaa Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke bør søge en Bevilling til Anskaffelse af endnu et Sandoprensningsskib. Men det er jo ingen billig Historie. „Sandsugeren“ kostede, om jeg ikke husker fejl, 175,000 Kr., og de aarlige Udgifter ere vist omtrent 50,000 Kr. foruden Forrentning af Anskaffelsessummen. Det er altsaa ikke Smaapenge, men jeg nævner det kun for at trøste dem, der mulig maatte blive kede af ikke at kunne faa fat i noget af de to Skibe, vi nu have, i den kommende Sæson, at den Udvej er der jo, hvis Bevillingsmagten vil give sit Samtykke.

Jeg ender med at betone i Sammenhæng med, hvad jeg begyndte med, at Meningen er ikke, at de paagældende Kommuner skulle have denne Bistand gratis, Meningen er heller ikke, at de skulle betale den samme Leje for Statens Materiel som for privat Materiel, thi det ved jeg nok, at saa var der ikke nogen Fornøjelse for dem ved at faa Statens Materiel, og det er ogsaa saa dyr en Betaling, der tages fra privat Side, at Staten vil meget vel kunne udleje sit Materiel langt billigere end det, man kan faa ad privat Vej, og dog komme nogenlunde skadesløs